

Index Rerum.

modis competat, vide in verbo heres lesus, & in indice locorum, ad l. venire praterito 84. ff. de acquir. heredit. ad l. si quis in gravi 35. eleganter, & l. 4. ff. ad S.C. Sillan. & ad l. scriptus 12. ff. de Carbo. n. edito.

V

Vassallus iocum, in quo se ad personalia servitia domino obligavit, eo incio defrens, & aliud se transfrens potest compelli ad eundem locum reverti. dissertat. 35. numer. 30. pag. 485

Index Rerum.

Venditio facta sub pacto de retrouendendo, vel redimendo, licet regulariter valeat, facile tamen admittit vfratiae prauitatis suspicionem, nonnullis accidentibus, quz in venditione census personalis verificantur. dissert. 35. numer. 54. pag. 481

solueret, ibid. n. 37. ibid. Venditor rem venditam tradens ante solum sibi pretium, vel satisfactionem sibi de eo factam, non potest praterito pretij non soluti reuocare traditionem, & reuindicatione aduersus emptorem experiri, sed agere tantum actione emptor, vt pretium sibi soluat. dissert. 30. num. 40 pag. 377

Index Rerum.

Venditæ rei traditio non vera, sed à iure præsumpta, ut minus emptori præiudicet accipienda est. ibid.n.34. bid.
Vendita res data dilacione ad soluendum pretium, sub pacto legis commissoria, puta vt incepta fiat, si intra statutum diem pretium non solvatur, illo elapso, nec pretio soluto, vendicari per venditorem potest, & quare: ibidem n.51.p.378
Vendere rem suam solitus præsentem pecunia, nec alias de pretio fidem habens, si ab ea consuetudine recesserit aliquot continuatis vicibus, quibus de pretio fidem habuit, sola simplici cautione, seu repromissione emptorum contentus, an in sequenti venditione, quam simplex rei traditio sequuta est, videatur etiam fidem de pretio habere? diss.30.n.64. & seqq. p.380
Vendere potest creditor sibi datum, ex facultate sibi à debitore, vel iure concessa. d.32.n.15. p.391
Verba, 7 oros bienes raytes, quid importent. d.29. n.51.p.369
Verbum fidei pro promissione plerumque accipitur, tam in iure, quam apud bonos auctores. d.30.n.25.p.376
Verba legis commissoria, vt pretio non soluto res sit incepta, non sunt de forma illius pacti, sed sufficiunt æquipollentia, & qualia hæc sint. d.30. n.52. p.378
Verbum idem potest ad diuersa referri, & diuersimodè accipi respectu vnius, ac respectu alterius. d.34. n.46.p.451
Verbum vi sua generale plerumque ad certam speciem restringitur, quomagis singulæ res intelligantur. d.35.n.168.p.506
Venia ætatis feminae minori post 18. ann. viro autem post biennium conceditur, & est ex Principi reservata. d.1.n.27.p.5
Raro aut ferè nunquam minoribus necessaria foret, si idem illi per matrimonij contractum, ac per eam consequerentur. dissert.1.num.28. pag.6
Eius impetrandæ necessitas est minoribus matrimonium contrahentibus remittatur à Regia pragmatica anni 1623. quoad bonorum suorum administrationem, non tamen propterea per omnia æquiparantur minores, quibus illa remittitur, his qui veniam à Principe impetrant, sed tantum quoad effectum merè favorabilem potendi pragmatice beneficio. diss.6. n.44.p.64
Venti idè non tutor, sed curator datur, quia in eo cessat principalis tutelæ finis, nempe tutio personæ. d.1.n.48.p.8
Est à matre prægnante non petatur, non propterea illa incurrit penam S.C. Tertulliani, vt legitima filij successione priuetur. d.7. n.32.ad fin. p.74
Verba generalia restringuntur ad modos proportionabiles materiæ idoneæ, in qua sit expressio, & debent intelligi vt conueniant rei, & personæ. d.6.n.24.p.62
Verba in dubio in potiore significato accipienda sunt. d.1.n.21.p.5
Generaliter, & indistinctè prolata, generaliter, & indistinctè ita demum accipienda sunt si par ratio, & habilis detur in omnibus terminis, ad quos verbum generale vi sua refertur potest. d.6.n.20.p.61
Legis vel statuti cui non conueniunt, nec dispositio conuenit, & qualiter hoc procedat?

d.7.n.2.& 48.p.69.& 76
Iuxta subiectam materiam interpretanda sunt, licet aliquatenus improprietur. d.10.num.55. p.101
Facile iactantur, nec ea proferentem semper obligant. d.11.n.62.p.145
Gratia frequentioris euentus prolata, alios casus non excludunt. diss.19.num.37. pag.240
Verbum, certam aliquam propriam significationem habens, vel duas æquè proprias, sed alteram potissimam, ad quam regulariter referri consuevit, ratione subiectæ materiæ, vel qualitatis personæ, ad quam refertur, & absurdi vitandi gratia, transferatur ad aliam significationem siue impropriam, siue minus frequentem. dissert.6.num.24.pag.62
Veritas non debet plus operari in casu vero, quam fictio in casu ficto. dissert.27. num.9.pag.540
Veritas sæpius exagitata magis splendet in lucem. d.34.n.1.p.441
Vidua, cui post annum legalem dotalis pecunia restituenda est, non potest ex titulo legati, aut promissionis aliqui annum ex tunc præcipuum recipere, sed id in sortem imputare debet, nisi de interesse suo per veras, ac legitimas probationes doceat. d.35. n.43. 45. & 49. p.476.478. & 479
Idem in legato pro alimentis filij naturalis, ibid.
Vir vxoris caput est, eamque sub sua potestate habet. d.1.n.2.32.42. & 43. p.5.6. & 7. & d.4. n.4.p.33
In dignitate positus, præfertur in ea vxori, & quare? d.4.n.3.1b.
Et vxor, dignitates suas sibi adiuuicem communicat, vt correlatiui, & qualiter. d.4.n.9.10. & 95.p.34.& 96
Adiuuicem sunt vniti, & vna caro per individuum matrimonij vinculum effecti, diss.4. n.11. p.34
Cætera vide in verb. Maritus, Vxor.
Vlpianus I.C.in l.1.§.uls. ff. de minoribus, respexit à nonnullis creditur ad constitutionem Diui Marci Antonini, quatenus minoribus permittit, curatores pro libito absque alicuius notæ incurfu, quorum iententia conuincitur ex ipsius Vlpiani verbis. diss.2.28.& 29.p.16
Vna, & eadem res, vide Res eadem.
Vnita, & connexa eandem conditionem, & naturam forniuntur, & qualiter hoc procedat? d.4. n.12.& 96.p.34.& 46
Voluntatis quæ sunt ab initio, ex post facto, sunt necessitatis. d.2.n.56.p.22
Vox ambigua in ea significatione semper est accipienda, quæ rei, de qua agitur, aptior sit. d.34. n.30.p.448
Vscapio bono publico introducta est, nec nisi ex titulo, & bona fide, saltem traditionis tempore, iure ciuili inspecto, procedit, & idèo fauorabilis iudicatur, & in ea vltimus termini dies tactus pro completo habetur. d.18. n.14.p.230
Vscufructus bonorum aduentitiorum filij, dum in sacris paternis est ad patrem pertinet, d.1.n.67. p.10
Vscufructuario, emphyteuta, vel feudatario vendente rem emphyteuticam, vel cui vscufructus, vel feudum inest, vtrum bona fide emptor poterit eam præscribere, diss.34. num.93. & 94. pag.40

Index Rerum.

Vscufructuarius cum paratus est relinquere vscufructum, onera ei iniuncta præstare non tenetur. d.35.n.84.p.486
Vscufructus ius non parum simile est iure exigendi, ac percipiendi pensionem annuam ex recensu sepposita. dissertat.31. num.14. pag.384
Vscufructus ius in pecuniariis etiam pensionibus, vscuris pecuniæ, ac similibus obuentio-nibus locum obtinet, quæ latè fructuum nomine continentur. d.31.n.15.1bid.
Vscufructus ius quilibet in re sua constituere & vendere potest. ibid.n.16.& 17. 1bid.
Vscufructuarius ius, quod penes se est vendere valet de proprietarij licentia, vel solus pro tempore vite suæ. ibid.
Vscufructus ius semel legitime acquisitum in dominio, ac patrimonio acquirentis est, adeoque venditioni obnoxium, ibidem numer. 18. 1bid.
Vscufructus extinguitur extincta re in qua constitutus est. d.33.n.37.p.408
In quo à legato, & pignore differt, & quare: ibid. n.62. p.48
Vscufructus quando videatur legatus, & quando præstatio fructuum tantum. dissertat.35.n. 151. pag.500
Vscufructus filio à patria potestate per emancipationem liberato, pro dimidia tantum parte cum proprietate consolidatur, & ipsi filio acquiritur, altera dimidia patri relicta in præmium emancipationis, d.1.n.68.p.10
Omniò cum proprietate consolidatur, siue pleno iure quæritur filio, vbi is citra patris ministerium à lege pro emancipato habetur, vt apud nos per solennem matrimonij contractum. d.1.n.69.1bid.
Idem si alijs modis citra emancipationem filius sui iuris efficitur, aduersus Pinel. tacitè probatum à Maticæ. quasi ex aliorum quoque sententia, qui in diuersis terminis loquuntur, d.1. n.70.& 71.1bid.
Rursus vide in verbo filius. & in verb. præscriptio aduersus filium.
Vscitas indebitus legatis iura non permittunt, nempe ius ciuile, vltra legitimum modum, ius vero canonicum à naturali, & diuino origine tractans, nullo modo permittit, diss.35. num.46. pag.478
Vscitas quæ iure ciuili in legatis, & fideicommissis à mora hæredis in ea præstando commissa debentur, illæ tantum regulariter intelliguntur, quæ modum eodem iure ciuili præscriptum non excedunt, iure autem Canonum, quæ ad iustum interest probatum rediguntur, ibid. num. 47. 1bid.
Vscitarij vel de vscura suspecti contractus cognitio, & declaratio ad Ecclesiasticum tantum pertinet. d.28.n.59.p.356
Vxor respectu dotis, vel rei ex ea comparatæ ex-tantis, soluto matrimonio, velut domina, vendicationem habet, ita vt nulli anteriores mariti creditores, etiam hypothecarij prælationem in re ipsa aduersus illam prætere dere valeant, d.30. n.18.p.375
Vxor re, mariti vel dotales amouens, & è conuerso propria actione furti non tenetur, sed honestate rerum imoatur, & rursus conditione, & reuindicacione. dissertat.32.num.67. pag.397

Vxor ob retardatam pecunie dotalis restitutionem, matrimonio soluto, an aliquid percipere possit? d.35.n.49. & seqq. p.479
Vxor quemadmodum in rebus dotabilibus validè non obligatur, sic in paraphernalibus. d.2.n.65. pag.20
Cum lucris renunciat, priuatur etiam dimidia parte fructuum, ex communibus bonis percepturum. d.2.n.68.p.21
Etsi validè quamquam minor sit, obligetur pro mutuo vel alio debito, intuitu coniugalis societatis contracto, obligatio tamen tantum consistit in lucris coniugalibus, quæ eius, & mariti communia sunt, vnde & damnum, seu debitum debet esse commune, imò ipso iure in illis obligatio contrahitur, licet solus maritus contractum fecerit. dissertat.2. num.69. & 70. 1bid.
Minor, siue curatore carens, siue eum habens, multò magis, quam si sola intuitu bonorum communium obligaretur, obligata tunc manet, cum expressè se cum marito adstrinxit, non tantum ad debitum legale, hoc est ad dimidiam debiti partem, sed & ad conuentionale, siue solidum, & quare? d.2.n.71.1bid.
Eciam maior, & expressè se cum marito obligans in eodem contractu, & instrumento, inutiliter hodie obligata videtur stante l.61. Tau. qua est l.9. tit. 3. lib. 5. noua compilat. Sed contrarium tanquam verius defenditur. d.1.n.74. & seqq. 1bid.
Pro marito intercedere, seu fideiuberè non potest, etsi dicatur, debitum conuersum esse in vxoris vtilitatem; quod intelligitur de sola allegatione, non etiam si simul probetur, contra Anton. Gomez. dissertat. 2. num. 75. 1bid.
Simul tanquam correa debendi se cum marito obligans extra causam debiti Regalis, vel fiscalis, non tenetur nisi quatenus probatum fuerit, in eius vtilitatem, siue augmentum patrimoniij versus, non etiam in alimentis, vel alia, ad quæ maritus tenebatur. dissertat. 2. num. 76. pag.21
Etiam hodie intuitu lucrorum constante matrimonio acquisitionum, nisi eis expressè renunciantur, obligata manet. dissertat.2. numer. 77. 1bid.
Iure nostro Regio absque, mariti licentia contrahere, & alienare prohibetur, & consequenter per se in iudicio comparere. dissert. 5. num.61. pag.56. & dissertat.9.num.43. & 49.p.92. & 93
Absque tali licentia in iudicio comparens, intramento à se ibi præstato de non contrahendo iudicio, non potest illud covalidare in præiudicium mariti, sed in suum tantum, & contrariæ opinionis conciliantur remissuè. d.5. nu.63. pag.56
Si virtute consuetudinis Hispano iuri similis, absque mariti licentia contrahere, & alienare prohibita sit, an contra eam præscriptio cuitat? d.9.n.5. & seqq. p.83
Etsi pro rebus quoque paraphernalibus, vel nominibus sibi extra dotem debitis, absque mariti licentia agere in iudicio impediatur, potest tamen impedimentum remouere iudicem aduendo, qui ad eam concedendam maritum cogit. dissertat. 9. numer. 8. 1bid. de iur.

Index Rerum.

Licentiam agendi non exigens à marito ob eius austeritatem excusatur. *diss. 9. num. 25. in fin. pag. 90*

Mariti consensum ad agendum pro bonis receptitiis, siue paraphernalibus marito non traditis exigere tenetur, & præstare renitentem compellere ad consentiendum potest iudicis officio, exemplo filijfamil. respectu bonorum aduentitiorum, quorum usufructui pater in eius favorem renuocavit. *dissert. 9. numer. 34. pag. 91*

Compellere maritum non possit, ut ipsi licentiam præstaret ad agendum pro huiusmodi bonis, si is esset privative legitimus eorum administrator, nec penes illam quoque saltem quoad hæc actionis exercitium remaneret de mariti licentia. *d. 9. n. 35. ibid.*
Per adulterium dotem, & alia bona amittit,

maritusque lucratur, etiamsi maritus uxorem adulteram criminaliter non accuset, sed civiliter tantum de dote agat propter adulterium. *d. 14. n. 17. & 18. p. 164*

Rursus vide in verbis *Magistratus, Michaël Ziphontanus, Maritus, Mulier, Prescriptio, Vir.*

X

XEnophon docuit, Deum pulchriorem condidisse feminam viro, ut formam cum pudicitia domi continendo tueretur. *d. 4. n. 65. pag. 40*
Eius sententia, tametsi à Tiraquello impugnata, communi experimento magis comprobatur. *d. 4. n. 67. ibid.*

L A V S D E O.

